

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy József ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., hivatkozási szám: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. Denich Ágnes ügyvéd által képviselt I.r. és az II.r. valamint a dr. Kovács E. Ágnes ügyvéd által képviselt III.r. beavatkozó - a Fővárosi Törvényszék 2012. évi március hó 8. napján kelt 27.K.34.454/2010/60. számú ítélete ellen a felperes által 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek, valamint az I. és II. r. beavatkozónak külön-külön 20.000 (azaz húszezer) - 20.000 (azaz húszezer) - 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására az államnak 48.000 (azaz nyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az alperes a 2010. június 25. napján kelt határozatával a felperes számára a 2009. évre vonatkozó földgázelosztási díjból származó árbevétel megosztása tárgyában 1.199.965.653 forint kiegyenlítő összeg befizetését állapította meg.

Az alperes a 2010. augusztus 23. napján kelt határozatával a ... számú határozatát visszavonta, egyidejűleg a felperest 1.361.745.971 forint kiegyenlítő összeg megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a ... számú határozatában megállapított kiegyenlítő összeg számításához nem a megfelelő alapadatokat vette figyelembe,

ezért azt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114.§-ának (1) bekezdése alapján - a megfelelő adatokon alapuló számítások szerint meghatározott kiegyenlítő összeget megállapító határozat egyidejű kiadásával - visszavonta. A felügyeleti szerv végzésére hivatkozással felsorolta azt az összesen 9 földgázelosztói engedélyest, akiket a kiegyenlítő összeg számításánál figyelembe vett. E felsorolásban a ... Kft. és a ... Kft. nem szerepelt. Rögzítette, hogy a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI.25.) KHEM rendelet (a továbbiakban: R.) 13.§-ának (1) bekezdése szerint az engedélyesek által megküldött, 2009. évre vonatkozó tényadatokat vette figyelembe. Bemutatta az R. 7. számú melléklete szerinti „TÁe”, „KIÁe” és „KFe” képletelemek számítását, az egyes figyelembe vett adatokat táblázatba foglalta. Az elszámolási különbözet 2009. évi indokolt költséget a 2006. évre megállapított induló költségből számította. A 2006. évre indokoltnak elfogadott elszámolási különbözetből adódó összeget 2009. első és negyedik negyedévében a földgáz árának változásával, míg 2009. harmadik negyedévében - a földgáz árszabályozásainak kereteiről szóló 105/2005. (XII.19.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.2.) 2. számú melléklet 1.5. pontjának megfelelően - az alkalmazott hőmérséklet korrigált mennyiség csökkenésével is - korrigálni kellett, az így megállapított értékek az elszámolási különbözet országos átlagos szintjével (1,7%) kerültek kiszámításra. Az R. 12.§-ának (2) bekezdés b) pontja szerint korrekció történt az elszámolási különbözet elosztói engedélyesenként való megállapításával az összesen elismert elszámolási különbözet alapulvételével, így a kiszámított érték a felperesre vonatkozó független szakértő által, az érintett társaságokkal egyeztetett módszertan alapján megállapított egyedi elszámolási különbözettel (2,4%) korrigálásra került. Döntése alapjául az alperes egyebek mellett hivatkozott a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 105.§-ának (4) bekezdésében foglaltakra is.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását és részére 105.000.000 forint kiegyenlítő összeg kiutalását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a határozatnak a korábbi határozat visszavonására vonatkozó rendelkezése sérti a Ket. 114.§-ának (1) és (2) bekezdését, mert az nem tartalmaz erre vonatkozó elkülönített, önálló döntést, és nem jelöli meg a visszavonásra okot adó jogszabálysértést sem. Állította, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségének. Megsértette a Get. 105.§-ának (4) bekezdésében foglaltakat is, mivel a Magyarországon lévő 11 elosztói engedélyes helyett csupán 9 elosztói engedélyest vett figyelembe. Vitatta az R. 7. számú melléklete szerint „i” tényező helyességét, és kifogásolta, hogy az alperes nem adott számot arról, hogy az „i” tényező körében miért 9-et vett figyelembe. Az indokolás hiányos azért is, mert az R. 7. számú mellékletében meghatározott képletek levezetése abból nem állapítható meg, nem tartalmazza a „KIÁe”, azon belül az „i”, az „EKe” és az „Áe” képletelemek levezetését. Emellett sérült a Get. 105.§-ának (3) bekezdése, mert az alperes által alkalmazott számítási módszer nem tükrözi az elosztói engedélyesek közötti hatékonysági különbségeket. Az alperes tévesen határozta meg a kiegyenlítő összeget, a földgázelosztási díjból származó

árbevételt, mert azt az elosztói engedélyesek között a Get. hatálybalépésekor meglévő elosztóvezetéseken végzett földgázelosztás indokolt költségei arányában kell megosztani.

Az alperes a határozatban foglaltak fenntartása mellett kérte a kereset elutasítását. Állította, hogy a korábbi határozat visszavonásával nem sértette meg a Ket. 114.§-át. Érvelése szerint a határozat indokolásában részletesen levezette az R. 7. számú mellékletében meghatározott képlet szerinti számítást, ennek során helyesen vette figyelembe az egyes adatokat. A Get. 105.§-ának (4) bekezdése alapján azokat a földgázelosztókat kell figyelembe venni, akik e rendelkezés hatályba lépésekor elosztóvezetékkel és árbevétellel is rendelkeztek. 2009. július 1. napján azonban az ... Kft.-nek és a ... Kft.-nek földgázelosztási díja nem volt.

A beavatkozók az alpereshez csatlakozva kérték a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes valóban nem jelölte meg, hogy pontosan milyen jogszabályi rendelkezést sértett a visszavont határozata, az indokolásból azonban a visszavonás oka egyértelműen megállapítható volt. A visszavonásról való rendelkezés elkülönült rendelkező részben való feltüntetésére vonatkozó jogszabályi kötelezettség nincs, az pedig - önálló döntési forma hiányában is - megállapítható, hogy az alperes rendelkezett a korábbi határozat visszavonásáról. A Get. 3.§-ának 24. pontjában, 14.§-ában és 105.§-ának (4) bekezdésében foglaltakból levont következtetése szerint a kiegyenlítő fizetés megállapításához szükséges az, hogy az adott földgázelosztó árbevétellel rendelkezzen. Mivel az ... Kft. és a ... Kft. a Get. hatályba lépésekor földgázelosztási díjjal, árbevétellel nem rendelkezett, ezért őket az „i” index megállapításakor nem kellett figyelembe venni. Megítélése szerint az alperes megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor nem adott számot a határozatában arról, hogy az „i” index körében mely elosztói engedélyeseket vette figyelembe és milyen indokkal, kiket nem. E hiányosság azonban - figyelemmel az alperes perbeli pótlására - nem volt az ügy érdemére kiható lényeges eljárási jogszabálysértés. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 192.§-ának (3) bekezdésében és 164. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással rögzítette, hogy az „IÁei” képletlem összegének helyességét érdemben nem tudta vizsgálni. Kitért arra, hogy az alperes perbeli nyilatkozata alapján a felperes az alkalmazott képletlemek közül már csak az iparági átlagos elszámolási különbözet (1,7%) értékét vitatta. E körben az alperes nyilatkozatára és becsatolt iratára figyelemmel megállapította, hogy az alperes az elszámolási különbözet összegét nem az iparági átlagos, hanem a felperes részére egyedileg megállapított elszámolási különbözet értékével (2,4%) korrigálta, amelyre figyelemmel az 1,7%-os iparági átlag a felperesi kiegyenlítő összeg megállapításakor nem volt tényező. Érvelése szerint a felperes a határozatban részletezett, az R. 7. számú mellékletére hivatkozással alkalmazott képlet, számítások kapcsán konkrét jogszabálysértésre nem hivatkozott, a szakértői bizonyítási indítványától utóbb elállt, ezért a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel számítási- vagy jogértelmezési hibát e körben sem

lehetett megállapítani. A Get. 105.§-ának (3) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban kifejtette, hogy az alapelvi szintű rendelkezést tartalmaz, önmagában abból nem következik a hatékonysági különbségek figyelembevétele; az R. rendelkezései határozzák meg, hogy a hatékonysági elvet milyen módon és milyen mértékben kell megállapítani. Végül leszögezte, hogy az alperes a Get. 105.§-ának (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően vette figyelembe a Get. hatálybalépésekor meglévő elosztóvezetékeken végzett elosztási tevékenység költségeit.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Előadása szerint a határozat a Ket. 114.§-ának (1) bekezdésébe és 73.§-ának (3) bekezdésébe ütközik, mert nem tartalmaz formailag elkülönített önálló indokolást a korábbi határozat visszavonásával kapcsolatban és nem jelöli meg a visszavonására okot adó jogszabálysértést sem. Állította, hogy az alperesnek pontosan definiálnia kellett volna az „i” tényezőt, és meg kellett volna határoznia, hogy ennek során miért csak az árbevétellel rendelkező elosztói engedélyeseket vette figyelembe a kiegyenlítő fizetéseknél. A teljeskörű indokolási kötelezettség alól nem mentesíti az alperest az, hogy a jogterületen viszonylag kisszámú, a szakmában jártas jogalany szerepel, továbbá, hogy e jogalanyokkal kapcsolatos bizonyos adatok nyilvánosan hozzáférhetők. E tényállás-tisztázási és indokolási hiányosság az ügy érdemére is kiható súlyos jogsértés. Az elsőfokú ítélet ezzel ellentétes megállapítása súlyos eljárási hiba, a közigazgatási eljárásban hozott határozat hiányosságát ugyanis a per során nem lehet pótolni. Az alperes 158/2006. számú határozata és az azzal kapcsolatban született megerősítő levél alapján kifogásolta, hogy a ... Kft. földgázelosztási díjára, árbevételére vonatkozó tényállási elem nem került teljes körűen tisztázásra. Állította, hogy a ... Kft. és a ... Kft. között fennálló üzemeltetési jogviszony alapján a ... Kft. az üzemeltetett rendszeren beszedett díjakból a ... Kft. részére eszközhasználat címén rendszeresen, így a 2009. évben is teljesített kifizetéseket. A Get. 105.§-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezések nem azt írják elő, hogy a földgázelosztói engedélyes árbevételének az általa végzett földgázelosztási tevékenységből kell származnia, csupán földgázelosztási díjból származó árbevételről szól. Ezért a ... Kft. árbevétele a jogszabályi rendelkezés hatálya alá tartozik még akkor is, ha az közvetlenül nem a felhasználótól származik, ezért ezt az alperesnek a „i” tényezővel összefüggésben figyelembe kellett volna vennie. Állította, hogy a tényállás tisztázási- és indokolási kötelezettségét az alperes az R. 7. számú mellékletében szereplő képletek, tényezők meghatározása során is megsértette, mert nem határozta meg és nem vezette le az „Áe” képlet központi elemét képező iparági átlagos elszámolási különbözetet (1,7%), amely alapján az „Áe”, és így az „IÁe” meghatározható lenne, továbbá mert nem vezette le az „IÁe” részét képező „Eke” képletelemet sem, amely az elosztóra meghatározott elszámolási különbözet mértékével számított költségigényt jelent. Érvelése szerint az elsőfokú eljárás során mindvégig hangsúlyozta, hogy a részletes levezetésnek és teljes körű indokolásnak éppen azért lett volna kiemelkedő jelentősége, mert csak az alapján ellenőrizhető a

határozat jogszerűsége. Az elsőfokú ítélet jogszabálysértő módon mellőzte a számítási- és jogértelmezési hiba megállapítását az alperes perben tett nyilatkozataira tekintettel. Az indokolási hiányosság a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésével és az alperes - megfelelő iránymutatással ellátott - új eljárásra való kötelezésével orvosolható csak még akkor is, ha egyébként a határozat érdemben megalapozottnak bizonyul. Ezen kívül, a Get. 105.§-ának (3) bekezdésében foglalt garanciális rendelkezés nem mellőzhető az alacsonyabb rendű jogszabályban foglalt részletszabályokra hivatkozással, így az alperesnek hatékonysági elemzéseket kellett volna készítenie.

A fellebbezéssel szembeni ellenkérelmében az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Állította, hogy a korábbi határozat visszavonása megfelel a Ket. 114.§-ában foglaltaknak. Az „i” index meghatározása tekintetében hangsúlyozta, hogy a döntés szempontjából a bevont engedélyesek körének és nem a figyelmen kívül hagyott engedélyeseknek van jogi relevanciája, ezért erről, illetve a figyelembevétel és a mellőzés okáról nem kellett számot adnia az indokolásban. Előadta, hogy a kiegyenlítő fizetés megállapítása a földgázelosztási díjból származó árbevétel alapján történik, ezért a vonatkozó időszakban e feltételeknek meg nem felelő földgázelosztókat nem kell figyelembe venni. A perbeli nyilatkozatával nem pótolta a határozat hiányosságát, hanem pusztán a felperes által felvetett kérdésekre adott választ. A felperes által hivatkozott 158/2006. számú határozattal összefüggésben állította, hogy a ... Kft. 2009. július 1-jén földgázelosztási engedéllyel rendelkezett, de földgázelosztási tevékenységet nem végzett, ezáltal földgázelosztási díjból származó árbevétele sem volt. A ... számú határozat 1. számú melléklete szerint ugyanis a ... Kft. működési területére a ... Kft. lett ideiglenesen kijelölve. Az R. 7. számú mellékletében szereplő képletek, tényezők meghatározásával kapcsolatban azzal érvelt, hogy a határozat indokolása szövegszerűen, illetve táblázatokban foglalt adatokkal bemutatta a felperes által kifogásolt képletelemek levezetését. Megjegyezte, hogy bizonyos elemek összesített adatokat tartalmaznak az egyes földgázelosztók üzleti titkára tekintettel. A szakmában jártas szakemberek számára azonban az R. 7. számú mellékletnek megfelelő számítások és azok levezetése teljes mértékben követhető a határozat indokolásából. Kitért még arra, hogy a Get. 105.§-ának (3) bekezdésével kapcsolatban jogszabály-előkészítő feladata van.

A fellebbezési ellenkérelmükben az I. és II.r. beavatkozók az alpereshez csatlakozva az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Állították, hogy az R. 7. számú melléklete szerinti „i” elosztói index az eljárásba bevont elosztói engedélyeseket jelenti, akik az R. 12.§-ának (1) bekezdése értelmében a befizetésre kötelezettek vagy kifizetésre jogosultak, a közigazgatási eljárásban részt nem vevőket a határozatban nem kellett felsorolni. A fellebbezési eljárásban csatolt okirati bizonyítékokkal szemben a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében, 235.§-ának (1) bekezdésében, valamint 141.§-ának (6) bekezdésében foglaltakra utaltak. Hivazkoztak arra, hogy a ... Kft. területén a földgázelosztást arra kijelölt elosztói engedélyesként a ... Kft. végezte, a Get. 3.§-ának 24. pontja szerinti földgázelosztás nem mosható egybe a ... Kft. mint tulajdonos és a ... Kft. mint engedélyes közötti

üzemeltetési szerződéses jogviszonnyal. Az üzleti titkok közlésére vonatkozó engedélyesi felhatalmazás hiányában pedig az alperes csak összesített iparági számokat közölhetett a határozatban.

A III.r. beavatkozó érdemi fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást, és a rendelkezésre álló peradatok alapján okszerű következtetésre jutott a felperes keresetének elutasítását illetően. A felperes a fellebbezésében nem hivatkozott olyan indokra, amely az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét megkérdőjelezné, nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amely a fellebbezés kedvező elbírálását eredményezhette volna. Mivel a felperes fellebbezésében lényegében megismételte a kereseti előadását, amelyekkel szemben az elsőfokú bíróság ítéletében adott teljes körű, rendkívül alapos és kellően részletes jogi indokolásával a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetért, ezért azt nem ismétli meg. A fellebbezésben foglaltakra utalással a következőket hangsúlyozza.

A Ket. 114.§-ának (1) bekezdése értelmében jogszabálysértés észlelése esetén a hatóság jogosult a döntését visszavonni. A Ket. 73.§-ának (3) bekezdése szerint egy okiratba foglalható több határozat, az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni.

A fentiek alapján nincs akadálya annak, hogy a hatóság egy okiratban rendelkezzen a korábbi határozat visszavonásáról és új határozat meghozataláról. Az egy okiratba foglalt döntés rendelkező részével kapcsolatban a Ket. további szabályt nem ad, formai előírásról, megkötésről nem rendelkezik. A Ket. 73.§-ának (3) bekezdésében foglaltak lényege az, hogy az egy okiratba foglalt több döntés legyen egyértelmű, azok tartalmilag ne keveredjenek, világosan különüljenek el az egyes döntések. E rendelkezésnek különös jelentősége akkor van, amikor az egybefoglalt egyes döntések ellen igénybe vehető jogorvoslatok, teljesítési határidők stb. eltérőek. Egyértelműen beazonosíthatónak kell lenni, hogy mely rendelkezéshez mely jogorvoslati lehetőség, mely teljesítési határidő, mely indokolás stb. kapcsolódik. A fenti követelménynek az alperes határozata megfelel; kétségtelenül megállapítható abból, hogy egyrészt a ... számú határozat visszavonásáról, másrészt 1.361.745.971 forint kiegyenlítő összeg befizetési kötelezettségről rendelkezett. Kétségtelen, hogy a két döntést alakilag ugyanazon az oldalon helyezte el, számozással vagy más megjelöléssel formálisan élesen nem különítette el egymástól, ennek ellenére az egybefoglalt döntések rendelkező részét önállóan szövegezte meg. A határozat külön indokolást tartalmaz a visszavonás körében; a Ket. 114.§-ának (1) bekezdésére utalással rögzítette, hogy a visszavont határozatban megállapított kiegyenlítő összeg számításához nem a megfelelő

alapadatok kerültek alkalmazásra. Sem a Ket. 114.§-ának (1) bekezdése, sem a Ket. 73.§-ának (3) bekezdése nem rendelkezik arról, hogy a visszavonásra okot adó jogszabálysértést a visszavonó határozatban pontosan közölni kell. Ennek hiányában is megállapítható, hogy a visszavonás oka a Ket. 50.§-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértése.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes határozata nem minősül úgynevezett minta határozatnak, nem szolgál példaképül a közigazgatási hatósági jogalkalmazók számára. A „határozat” döntési forma nem szerepel egyértelműen a visszavonásra vonatkozó rendelkezéssel összefüggésben, az csak a kiegyenlítő összeg befizetését megállapító rendelkezéssel kapcsolatban szerepel. Áttekinthetőbb lett volna a rendelkező rész akkor, ha az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét az alperes formailag, akár sorszámozással, akár önálló bekezdéssel jól elkülöníti. A Ket. 72.§-ának (1) bekezdés ea) pontjában foglaltak maradéktalan teljesítése érdekében konkretizálhatta volna a korábban kiadott határozat visszavonásának okát; mely alapadatok nem voltak megfelelőek, mely tények, körülmények igazolják ezt, és mindezzel a korábbi döntés mely jogszabály, mely rendelkezésébe ütközik. Mindezen kifogások azonban azért nem eredményezhették a határozat hatályon kívül helyezését, mert egyrészt kifejezett jogszabálysértést nem valósítottak meg, másrészt a tetten érhető eljárási jogszabálysértések az ügy érdemére nem voltak kihatással. Márpedig a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján csak az ügy érdemére is kiható eljárási szabály megsértése esetén van helye a határozat hatályon kívül helyezésének. Mivel az alperes a fentiek szerint az egybefoglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan megszövegezte, abból a visszavonásra és a kiegyenlítő összeg befizetésére vonatkozó rendelkezések és indoklások külön-külön megállapíthatók, ezért ez okból a hatályon kívül helyezésére nem volt lehetőség.

Az „i” tényező körében az ítéltábla maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Különös figyelemmel arra, hogy az adott piaci szegmensben lévő vállalkozások szám szerint, név szerint is ismertek, ezért az alperesnek a határozat indokolásában be kellett volna mutatnia, hogy az érintett piaci szereplők közül mely elosztói engedélyeseket vette figyelembe, kiket, milyen indokkal hagyott figyelmen kívül. Valóban annak van relevanciája, hogy kiket vont be az „i” index meghatározása során, ám - az alperesi logika mentén is - azt kellett volna levezetni, hogy a szóba jöhető valamennyi érintett piaci szereplő közül miért pont azt a 9 vállalkozást tekintete relevánsnak. Megfogalmazás kérdése csupán az, hogy miről kell számot adni; a figyelembevétel vagy a figyelmen kívül hagyás okáról, mert bármelyik indokból következik a másik. Az alperes azonban egyiket sem indokolta meg; csupán felsorolta azokat az engedélyeseket, akiket az „i” index körében beszámított, de nem mutatta be, hogy miért pont őket vette figyelembe. Ezen eljárási hiba sem volt azonban az ügy érdemére kihatással az alábbiak szerint.

A Get. 105.§-ának (4) bekezdése valóban földgázelosztási díjból származó árbevételről rendelkezik, ám ugyanez a mondat úgy folytatódik, hogy azt a meglévő elosztóvezetéseken végzett földgázelosztás indokolt költségei arányában kell

megosztani. Egy-egy mondarész önállóan, egymástól függetlenül nem értelmezhető, azaz a mondat első fordulatainak tartalmát a mondat egészére figyelemmel lehet csak megállapítani. Értelmszerűen ezért a földgázelosztás díjából származó árbevétel és az elosztó vezetékeken végzett földgázelosztás költsége egymástól nem választható el, az árbevétel az elosztóvezetékeken végzett földgázelosztás díjára vonatkozhat csak. Ebből következik, hogy a földgázelosztási díjból származó árbevétel kizárólag azon elosztói engedélyesek esetében merülhet fel, akik ténylegesen végeztek az elosztóvezetékeken földgázelosztást. A földgázelosztás díjából származó árbevétel és az elosztó vezetékeken végzett földgázelosztás indokolt költsége tehát egymással szorosan összefügg, földgázelosztást ténylegesen nem végző engedélyes a Get. 105.§-ának (4) bekezdésének hatálya alá nem tartozik. Ezt támasztja alá a Get. 3.§-ának 24. pontja szerinti fogalom-meghatározás is, amely szerint földgázelosztásnak a földgáznak elosztóvezetékeken történő továbbítása minősül. Mindezek szerint a csak engedéllyel rendelkező, de ténylegesen földgázelosztási tevékenységet nem végző vállalkozások az „i” index körében nem vehetők figyelembe. Mivel pedig a ... Kft. földgázelosztási tevékenységet nem végzett a releváns időszakban, ezért nincs jelentősége annak, hogy kapott-e a ... Kft.-től valamely polgári jogi jogcímen díjat.

Az R. 7. számú melléklete szerinti képletek, tényezők meghatározása vonatkozásában a felperes a fellebbezésében is csupán az indokolás hiányosságaira hivatkozott. E körben az elsőfokú bíróság helyesen utalt a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási teherre, illetve a szakértői bizonyítás elmaradásának következményére. A felperes nem vitatta, hogy a számításokhoz üzleti titkot képező adatok felhasználása is szükséges volt, a védett adatok titoktartás alóli felmentését azonban nem kérte. Ezzel magát fosztotta meg a sikeres perlés lehetőségétől figyelemmel arra is, hogy csupán indokolási hiányosságra, egyéb jogszabálysértésre, téves jogértelmezésre, vagy számítási hibára nem hivatkozott. Kétségtelen, hogy a részletes levezetés alapja az ellenőrzésnek, ám ez nem jelenti azt, hogy valamennyi számítást be kellett volna mutatni a határozatban. Általában még akkor sem kifogásolható az összesített adatok szerepeltetése, ha azok között védett adat nem is szerepel. Amennyiben a felperes alappal cáfolja, vagy legalább valószínűsíti a figyelembe vett adatok helyességét, úgy a Pp. 336/A.§-ának (2) bekezdése alapján a bizonyítási teher megfordul. Mindezekre figyelemmel önmagában az indokolási hiányosságra való hivatkozás nem foghatott helyt.

A Get. 105.§-ának (3) bekezdése részben a rendszerhasználati díjak, részben az indokolt költségek meghatározásáról rendelkezik. Jelen esetben rendszerhasználati díj meghatározásáról nem volt szó, ezért az itt megfogalmazott célkitűzés az alperesen számon nem kérhető. Az indokolt költségek körében pedig az alperesnek jogszabály-előkészítő szerepe van, vagyis ez a szabály a kiegyenlítő összeg befizetéséről rendelkező egyedi hatósági határozat tekintetében relevanciával nem bír.

A felperesi érveléssel szemben megjegyzi még a másodfokú bíróság, hogy az érdemben megalapozott határozat csekély eljárásjogi hibája nem orvosolható a döntés hatályon kívül helyezésével és megfelelő iránymutatással ellátott új eljárásra kötelezéssel. Ennek oka a célszerűség, a hatékonyság, a költségkímélés és a jogbiztonság megteremtése. Csak azért tehát nincs helye a határozat hatályon kívül helyezésének, hogy a megismételt eljárásban - az egyes eljárásjogi hibák kiküszöbölése mellett is - nyilvánvalóan ugyanazt a döntést hozza meg a hatóság.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§-ának (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése és 83.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes, valamint az I. és II.r. beavatkozó másodfokú perköltségét külön-külön megfizetni, míg a III.r. beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért vonatkozásában a perköltség tárgyában a Pp. 78.§-ának (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően rendelkezni nem kellett.

A fellebbezési illeték viselésére a felperes a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2012. évi november hó 21. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó bíró,
dr. Rácz Krisztina sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő